

dog, at jeg lægger langt mere Vægt paa at have de Afgifter, der hemme Landets økonomiske Udvikling. Ved saaledes at standse Næringerne og binde Virksomhederne her i Landet virker man i mine Dine endnu langt mere til Skade for dem, der leve af deres Hænders Gjerning og mere end nogen Anden have Fordel af en livlig økonomisk Udvikling her i Landet. Ærede Medlemmer talte igaar om, hvorledes Bestyttelsen gavne Arbejderne; men de ærede Medlemmer fremhævede ikke — det blev imidlertid, tror jeg, tilstrækkelig fremhævet af et æret Medlem her tæt ved — at ogsaa, og ikke mindst, Arbejderne bruge disse billige Gjenstande, som der kunde være Tale om at indføre toldfrit fra Udlandet; de bo jo i Huse, der skulle have Binduer og Døre, og netop for de Bygningers Vedkommende, som benyttes af de mindre Bemidlede, kan der være Tale om at indføre dette Tilbehør i en simpel og ensartet Form. Det Samme gjælder om Stole, Bordde, Kjøkkentøj, færdigshede Klæder osv. Hvem er det, der kjøber f. Ex. færdigshede Klæder, hvem er det, der kjøber det billige Støbtøj, som der kunde blive Tale om at indføre, hvem kjøber alle disse Artikler og nu betaler Skat for dem? Men i Dvrigt har jo saavel Regjeringen som ogsaa, og ikke mindst, Udvalgets Flertal erkjendt, at der i meget høi Grad skulde tages Hensyn til de Industrier, der nu beskyttes, og i saa Henseende har man ment at maatte være nemsom, ikke saa meget just imod de rige Fabrikanter som imod Arbejderne og de mindre Industridrivende, der for Tiden have Bestyttelse, og hvis Velfærd ganske vist kunde blive berørt betydelig ved de Forandringer, der her er Tale om. Men naar et æret Medlem meget har talt om, hvorledes Arbeidsklassen vilde lide ved at have Bestyttelsen, saa vil jeg paa den anden Side sige: Hvorledes lider ikke en hel Del Arbejdere netop ved Bestyttelsen. Papiret er saaledes belagt med en Afgift saa stor, at f. Ex., hvis jeg huffer ret — det ærede Medlem her tæt ved (Zauber) kan sige det, thi jeg huffer, at han en Gang regnede det ud i Tal — enhver Abonnement paa et større Blad betaler en Skat af 4 Mk., det er dog ikke nogen Bagatel. Men det Samme finder Sted paa andre Omraader, f. Ex. Bogbinderiet. Bogbinderens Papir maa betale Afgift, hans Papir maa betale Afgift. Jeg skal blot minde om Bogtrykkerierne. Jeg har netop i denne Tid skullet have et lille Arbejde trykt; men jeg har maattet vente i Maaneder, fordi der skulde nye Typer til, og da de ikke kunde faas fra Udlandet paa Grund af Tolden, maatte man vente, indtil det eneste Skriftstøberi, til hvilket vi her i Landet ere bundne, kunde faae dem færdige. Sagkyndige Folk forsikre, at en stor Mængde Bøger indføres fra Udlandet i indbunden Tilstand, at saaledes paa Grund af Tolden et Arbejde bliver gjort ude, der vilde komme den solide danske Bogbinder til Gode — thi vore Bogbinder skulde, efter hvad jeg har hørt, staa meget høit med Hensyn til godt og so-

lid Arbejde — hvis ikke de af mig nævnte Artikler vare belagte med en høi Afgift. Det er tilmed blevet mig forfikkret, at selv om man helt tog Papirtolden bort, vilde vor Papirfabrikation kunde gaa lige saa godt og fordelagtig for sig som andre Stæder, idet man da vilde faae sig over en enkelt Fabrikation, medens man nu paa Grund af det indskrænkede udenlandske Marked jevnlig maa sætte Maskinerne om for at effektivere Smaaafstillinger, hvorved Driften bliver meget mere kostbar. Desuden se vi jo den ene ny Papirfabrik rejse sig efter den anden, hvilket dog heller ikke er noget daarligt Venis paa, at de stiftels Fabrikanter neppe ere særdeles uheldig stillede. Fra en anden Side pleier man at sige, at vi dog skulde have en lille Enkelt Bestyttelse, for at Industrien skal kunne udvikle sig. Nu siger man, det ærede Medlem fra Randers (Stee): vi have faaet en stor Industri, og derfor maa vi søge at holde paa den. Dette er nu efter min Mening ikke ganske i Konsekvens med den Maade, hvorpaa man ellers udtrykker sig, men jeg skal dog ikke opholde mig videre ved de Betragtninger, da jeg jo ganske vist ikke tillægger dem den allerjævneste Betydning. — Blandt andre Artikler skal jeg nævne Klæde. Regjeringen har ikke villet foreslaa nogen Nedsættelse i Tolden paa Klæde, skjøndt ogsaa dette er en Afgift, der er trykkende for den mindre Bemidlede, fordi den paa Grund af Bægttolden fordyrer det grovere Klæde, altsaa det, der mest bruges netop af den ubemidlede Del af Befolkningen. Det er vistnok finansielle Grunde, der have ledet Regjeringen. Og jeg skal indrømme, at det er rigtigt for Diebliffet trods de mange Ulemper, der ere forbundne med hele denne Del af Toldbestatningen i det Hele, endnu at bevare Manufakturvareetolden. Kunde vi derimod faae en eller anden almindelig Skat eller indskrænket vore Udgifter, saafremt vor finansielle Udvikling overhovedet maatte tillade det, vilde det være anderledes. Og da jeg nu haaber dette, saa ligger deri en Opfordring mere for mig til at søske, at man dog, saaledes som Udvalgets Flertal foreslog det ifjor, vilde gaa til en Nedsættelse i nogle af de betydeligste Afgifter, der her er Spørgsmaal om, saaledes navnlig Klædetolden. — Der er allerede igaar af flere ærede Medlemmer blevet taget fat paa det Exempel, som det ærede Medlem for Aarhus (Mørk) fremhævede angaaende Smedearbejdet og Træet i det Hele. Naar jeg ser paa de Afgifter, hvortom der her er Spørgsmaal — og jeg skal komme videre ind derpaa, fordi de dels staa i Forbindelse med Bestyttelsen og dels med den Tanke, som Regjeringen dog er gaaet lidt ind paa, nemlig at ophæve Bestatningen af Naaprodukter — saa kommer jeg altid til at huffe paa, at neppe noget andet Land med Undtagelse maatte af Frankrig under dets nuværende i den Henseende forhærdede Præsident kan opvise Magen dertil; jeg kjender i det Mindste intet Land, hvor man saaledes har beskattet Betingelserne for at